

Reykjavik, Islanti 13.–16.9.2022

(Erasmus-matkalla mukana Terhi Sainio, Sanna Parttimaa, Marjaana Niiranen, Anne Kähkönen ja Noora Sadinmaa.)

Saavuimme Islantiin Erasmus-hankkeen mahdollistamalle matkalle. Osa mukana olleista opettajistamme oli käynyt Islannissa useitakin kertoja, mutta osa meistä sai kokea Islannin ensimmäistä kertaa. Islanti on kaunis mutta karu matkakohde, jonka luonto ja maisemat hämmästyttävät ja pysäyttävät niin ensikertalaisen kuin kokeneenkin Islannin matkailijan – joka puolella kohoavat valtaiset tulivuoret, laavakentät, jäätiköt ja geysirit tekevät Islannista ainutlaatuisen ja mystisen matkakohteen. Näitä henkeäsalpaavien upeita maisemia ihastelivat kanssamme kymmenet

muut opettajat viidestä eri Euroopan maasta.

Ensimmäisenä päivänämme pääsimme tutustumaan islantilaiseen kouluun ja koulujärjestelmään. Koulu oli uusi, iso ja moderni, ja se sijaitsi upealla paikalla luonnon ja pienen järven läheisyydessä. Koulun keskellä oli suuri ”aukio”, jossa oppilaat järjestävät kerran kuussa erilaisia esityksiä koko koululle. Koulun oppilaat olivat järjestäneet meille tutustumisohjelmaa koululla ja pääsimme muun muassa pelaamaan lipunryöstöä oppilaiden kanssa. Lipunryöstö on oppilaiden mukaan heidän ehdoton suosikkinsa, jota pelataan useita kertoja vuodessa. Päivä päättyi yhteiseen illalliseen yhden koulun opettajan luona. Illalliseksi söimme perinteistä islantilaista lammasteittoa.

Toisen päivän aamuna saimme vieraila eri oppiaineiden tunneilla kuuntelemassa ja seuraamassa opetusta. Maittavan kouluruoan jälkeen lähdimme bussimatkalle kohti erämaamajoitustamme. Matkan varrella pysähdyimme ihastelemaan Islannin yhtä suurinta vesiputousta, Urridafossia. Kävimme myös Sagnagardur Landgraedslunnar

-museossa. Näyttely kertoi tarinaa Islannin luonnosta ja siitä, miten sitä pyritään suojelemaan ja ennallistamaan. Museon jälkeen tavallinen bussimme vaihtui korkeaan vuoristobussiin, jolla lähdimme kohti erämaamökkiämme, jossa myös yövyimme.

Kolmantena matkapäivänämme saimme kunnian olla mukana seuraamassa lammaspaimenien työtä. Kymmenet lammaspaimenet yhdessä ratsastajien kanssa kokoavat joka syksy vuoristoilla vapaana laiduntavat lampaat aitauksiin talven ajaksi. Keväällä lampaat lasketaan jälleen vapaiksi vuoristoille. Suomalaisesta matkustajasta tuntuu suorastaan käsittämättömältä, että sadat lampaat

ja islanninhevokset saavat elää vapaina vuoristoilla. Opimme, ettei Islannissa ole sellaisia petoeläimiä, jotka olisivat uhaksi hevosille ja lampaille, mikä mahdollistaa eläimien pitämisen vapaana. Islantilaiset saavat lampaistaan sekä lihaa että villaa. Lampaanliha onkin yksi perinteisemmistä islantilaisista liharuoista ja lämpimästä lampaanvillasta valmistetut islantilaiset villapaidat ovat tunnettuja ympäri maailmaa.

Neljäntenä ja viimeisenä päivänäme kiersimme oppilaiden johdolla Reykjavikin kaupungin keskustassa. Nähtävyyksistä mieleenpainuvimmat oli kaunis Hallgrimskirkja-kirkko ja sen näköalatorni, josta avautui upea näkymä Islannin suurimpaan kaupunkiin. Sateenkaarikatu ja maalaukselliset vanhat rakennukset ihastuttivat kaupungissa väriloistollaan. Reykjavikissa oli myös lukuisia kirpputoreja, joista löysimmekin Suomeen tuliaisiksi ainakin monia islantilaisia neuleita. Viimeinen iltamme päättyi hienoon juhlaillalliseen islantilaisten opettajien ja oppilaiden kanssa koululla. Tulen ja jään maasta mieliimme jäivät upean luonnon lisäksi islantilaisten uskomaton vieraanvaraisuus ja kaikki uudet ja vanhat Erasmus-ystävämme.

